

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

FS4.021.13.2017.3a.204.MIY

Pani
Elżbieta Rafalska

Minister Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister,

W związku z przekazaniem przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2017 r. znak: DSR.II.02100.4.5.2017.AB *projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin*, doceniam znaczenie proponowanej ustawy dla polskich rodzin. Poniżej przedstawiam uwagi do ww. projektu, które pozwolą na prawidłowe stosowanie projektowanych przepisów, z zachowaniem zasad i reguł wynikających z innych ustaw:

Do przedmiotowego projektu ustawy ma zastosowanie art. 50 ustawy o finansach publicznych. Celem obowiązujących przepisów art. 50 ustawy o finansach publicznych jest bowiem urealnienie planowania wieloletniego oraz wprowadzenie ustalonych mechanizmów chroniących przed ewentualnym nieplanowanym wzrostem wydatków na realizację zadań ze środków publicznych ponad określone limity.

Propozycja wyłączenia spod rygoru określania maksymalnych limitów kolejnych wydatków jest nieuzasadniona. Przestrzeganie tej zasady stanowi dowód odpowiedzialnego planowania, opartego na bezpieczeństwie finansów publicznych.

Zatem z przedstawionej w projekcie ustawy propozycji rozszerzenia art. 50 ust. 6 pkt 4 ustawy o finansach publicznych - umożliwiającej odstępianie od określania w treści projektów ustaw przyjmowanych przez Radę Ministrów maksymalnych limitów wydatków – o wydatki budżetu państwa w celu finansowania form opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 i Karty Dużej Rodziny – należy zrezygnować.

Propozycję zawartą w art. 31 projektu ustawy dotyczącą przekazywania środków przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie tygodnia od wejścia w życie omawianego projektu ustawy – należy wykreślić.

Propozycja ta jest nieuzasadniona.

Zgodnie z art. 147 ustawy o finansach publicznych, środki finansowe przekazywane są dysponentom zgodnie z harmonogramem realizacji budżetu państwa. Ww. harmonogram opracowuje Minister Finansów, w porozumieniu z dysponentami części budżetowych. Harmonogram obejmuje prognozę dochodów budżetu państwa oraz wielkość wydatków, planowanych do sfinansowania w poszczególnych miesiącach roku budżetowego.

Harmonogram określa także terminy, w jakich powinna nastąpić pełna realizacja zadań finansowanych ze środków publicznych. Reguła ta stanowi jedną z zasad gospodarki finansowej obowiązujących w toku wykonywania budżetu państwa.

Przekazanie środków z budżetu państwa musi zostać poprzedzone złożeniem przez poszczególnych dysponentów wniosków o te środki, zgodnych z faktycznym, zidentyfikowanym zapotrzebowaniem (w ramach środków zabezpieczonych w budżecie w określonej części budżetowej).

Tym samym obowiązujące przepisy zapewniają płynny, odpowiedzialny przepływ środków pieniężnych do dysponentów.

Jednocześnie uprzejmie zauważam, że nie kwestionując potrzeby przekazania z Funduszu Pracy dodatkowych środków na żłobki i opiekę nad dziećmi, przepis art. 6 pkt 2 projektu, którym dodaje się przepis art. 109i ust. 4 – należy wykreślić.

Propozycja ta miałaby negatywny wpływ na racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy.

Ponadto w projekcie ustawy należałoby wskazać w ramach jakiej części budżetowej, rezerwy celowej ujętych w ustawie budżetowej na rok 2017 zabezpieczono środki finansowe na realizację zadań wynikających ze zmienianych ustaw (m.in. na systemy teleinformatyczne, wdrożenie zadań wojewodów w zakresie koordynowania świadczeń – przygotowanie stanowisk pracy), które minister właściwy do spraw finansów publicznych miałby przekazać poszczególnym dysponentom części.

Szczegółowe uwagi do projektu ustawy zostały przekazane odrębnie.

Z poważaniem,

